

kamp, geestelijke van het aartsbisdom Utrecht, was 1882-1898 rector van de Benedictinessen te Oldenzaal, 1898-1906 pastoor te Harderwijk en daarna pastoor te Abcoude. Hij was daarnaast op verschillende andere terreinen actief: als exegeet, als apologeet en op het terrein van de katholieke arbeidersbeweging. Te Oldenzaal fungeerde hij als geestelijk adviseur van de arbeidersvereniging, terwijl hij mederedacteur was van het weekblad *De Katholieke Werkman*. Hij werkte mee aan de grote katholieke bijbelvertaling die sinds de late jaren 1890 verscheen en was daarnaast voorzitter van de in 1904 opgerichte Apologetische Vereeniging 'Petrus Canisius', die beoogde de grondslagen van het katholieke geloof buiten de eigen kring op intellectueel verantwoorde wijze uit te dragen. Sloet was, zoals ook verderop nog zal blijken, een uitgesproken *bête noire* van Thompson en had alle reden om voor hem op zijn hoede te zijn; maar zijn panische vrees lijkt buiten proportie. De reden ervan moet wel liggen in de steun die Thompson van de kant van bisschop Callier genoot, gevoegd bij het feit dat aartsbisschop Van de Wetering kennelijk niet bereid of in staat was, zijn clerus tegen de aanvallen van die kant in bescherming te nemen. Het beroep op een hogere autoriteit kon Sloet kalmeren. Opnieuw nam Van Rossum duidelijk stelling in het conflict, door de opdracht van een exegetisch-apologetisch boek van Sloet te accepteren.

In 1913 volgde het bezoek van de kardinaal aan Nederland, dat naast veel eerbetoon leidde tot verschillende incidenten veroorzaakt door uitspraken van Van Rossum tegen Thompson. Zijn afkeer van deze al te ijverige zeloof was uiteraard in clericale kring bekend geworden. Waarschijnlijk heeft Thompson gemeend hem in een hinderlaag te kunnen lokken, waaruit zelfs een Eminentie zich niet meer zou kunnen bevrijden zonder openlijk zijn steun aan de Nederlandse 'integralen' en hun voorman te betuigen. Zodra Van Rossum in algemene termen zijn ingenomenheid te kennen had gegeven met de geloofsijver van *De Maasbode*, betrok Thompson deze lof op zichzelf en zijn eigen blad; tegelijk haalde hij ongemeen fel uit tegen Sloet, die hij ditmaal rechtstreeks van onrechtzinnigheid beschuldigde. Een felle perspolemie was het gevolg, waarin de kardinaal zich genoopt zag ondubbelzinnig afstand te nemen van de Rotterdamse ketterjager door deze conclusie te ontkennen en hem bij diverse andere gelegenheden aan te vallen. Dit was de aanleiding voor het merkwaardigste document dat hierna wordt afgedrukt (VIII): een aanklacht bij de Heilige Stoel wegens bevordering van het 'semi-modernisme' in Nederland door de hoogst geplaatste Redemptorist van dat ogenblik, ingediend door een Nederlandse medebroeder.